Ч. 129. Второк 23 (10) червня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Справи парляментарні. — З російскої Думи. — Програма будучого американьского президента.

Буджетова розправа в посольскій палаті добігає до кінця, однако з ухваленем буджету імовірно ще не закінчить ся літня сесия. Правительство внесло недавно предложене про горівчаний податок, бажаючи єго полагоди ще в літній сесиї, однако зараз відозвали ся голоси, чи задля політичних і парляментарних трудностий, як і з річевих причин, які висувано против сего предложеня, буде можливо. П. Міністер скарбу намагав ся розвіяти ті сумніви і переконати послів про конечність ухваленя сего предложеня, щоби при тій нагоді були управильнені також споживні податки, котрі також в Угорщині мають бути переведені, але з огляду на відпорне становище палати панів в справі цукрового податку посольска палата не виявляла охоти в тій сесиї полагодити сю справу. — П. Міністер президент почав переговорювати з сторонництвами, а в середу зібрав предсїдателів клюбових і предложив їм проґраму роботи, яку правительство бажало би мати полагодженою ще в тій сесиї. На нараді були всі міністри, щоби тим зазначити, що й ті міністри, що сидять в кабінеті яко мужі довіря деяких сторонництв, згідні в поглядах з п. президентом міністрів. Бар. Бек вказав на те, що сесия може безпечно тревати ще до 15 липня і таким способом можна би полагодити при добрій воли ті закони, котрі конечні, а передовсїм предложене про горівчаний податок, замість котрого вийде в жите провізория, яка уповажнює правительство до побираня висшого податку від 1 вересня сего року, аж до 31 серпня 1909 р. Обради над властивим законом мали би відбути ся в осени. Бар. Бек зазначив, що то конечне для того, щоби однаково тут поступовано, як в Угорщині. Крім того конечне полагоджене підвисшення контингенту новобранців, котре приносить також користи населеню, а іменно пільги для родин резервістів що до вправ і що до відпусток в часї жнив в дусї промови п. міністра краєвої оборони. Так само відпали би дві вправи для краєвої оборони, а тим способом мало би населене побіч обтяженя і значні пільги. Правительство порозуміло би ся також з дотичними заводовими корпорациями, щоби впровадити в жите домаганя промисловців і господарів що до достав для войска.

В звязи з тими єсть також торговельно-політичний закон, для уповновласненя правительства і внесений лише що меліорацийний закон, котрий єсть значною уступкою для хліборобників, щоби їм уможливити ухвалене сербского торговельного договора. Правительство наміряє також підвисшити плати почтовій і зелїзничій службі урядовій, що вимагає видатку 13 — 15 міліонів корон, а також бажає удержавнити ческу північну зелїзницю. Щоби то ухвалити, повинні й сторонництва деякі стягнути 11 наглих внесень, або деякі з них скоро полагодити. — Предсїдателї висловили свій жаль, що правительство їх з такою великою проґрамою роботи заскочило, коли они думали, що по ухваленю буджету поїдуть на ферії, а тепер могли би явити ся перед виборцями лише з підвисшенем горівчаного податку і контингенту новобранців. Бар. Бек вказав на користи, які приносить сей послїдний закон і закон меліорацийний, що виборці повинні приняти з признанем. Однако предсїдателї заявили, що ще мусять нарадити ся з клюбами, аві второк має бути наконечно уложена проґрама роботи.

Парляментарна комісия польского Кола разом з членами президиї відбула в суботу конференцию. Раджено над підвисшенем податку від горівки та піддержанем нафтового промислу в Галичині. — Konserv. Korresp. до-

АДАМ І ЕВА.

Дивна істория — Ф. Тіме.

— Просимо близше, пане Адаме — сказав архангел Рафаїл до лише що сотвореного чоловіка. — Я управитель раю і маю приказ віддати вам сей пишний город в посесию, скоро згодите ся на услівя, які вам ставить пан сего города.

Адам кинув лиш один раз оком на сей прекрасний кусень землї, що лежав перед ним замкнений високим муром від цїлого сьвіта і усьміхнув ся вдоволений.

— Сподобав ся вам? — спитав ангел усьміхаючись.

— Чому би ні — відповів Адам. — Такий пишний що аж годі надивити ся. Тоті чудесні ростини, цьвіти й дерева, тоті пишні жерела й ріки. Тоті птиці й метелики що красують ся всїми красками, тота ріжкородність всїлякого рода зьвірят.

— Таки так — тут єсть все, чого захочете — потвердив Рафаїл. — Тут знаходять ся всї зьвірята і ростини з цїлої землї. Подивіть ся лиш на отсї мамутові дерева, що піднимають ся аж до неба, на отсе чисте як кришталь озеро з тими кипарисами і тисами, отсї божественні пальми зі своїми овочами і оріхами, ті помаранчеві і міндалові дерева! А тепер тоті зьвірята! Як ростинність заступлена тут від кедра аж до ізопу, так і зьвіринність заступлена від первнів аж до кляси ссучих, від —

Адам перепуджений скочив в бік. Величезний мамут перебіг попри него.

— Сьвят єси Господи — така зьвірюка! — крикнув він.

— Лиш не бійте ся нічого, пане Адаме — успокоював єго ангел. — Зьвірята тут в городі то всї ласкаві — не зроблять нікому нічого. Подивіть ся лиш на того пишного тигра, зьвір, якого другого нігде не побачите. — Він свиснув а тигр вимахуючи хвостом прийшов до него і положив ся спокійно, коло Адамових ніг.

— Не бійте ся, можете єго спокійно погладити — поучав єго ангел. — Коли хочете, то він буде й крізь обруч скакати.

Адам погладив величезного зьвіра а той став ласити ся і поклав свою голову єму на ноги.

— Коли возьмете город в посесию — говорив Рафаїл дальше — то будете мати право користати зі всїх єго величавостий. Будете могли, скілько хочете, бавити ся зі всїма зьвірятами та будете могли кожде з них їсти, котре лиш буде вам смакувати. Треба лиш, щоби ви закликали то зьвіря, котре схочете спожити, а оно зараз прибіжить і дасть ся зарізати.

— Алеж я не знаю, як котре з них називає ся — сказав на то Адам.

— Ви маєте право надати кождій зьвірині імя, яке схочете. — Але зробіть собі спис, щоби ви не помияли ся. Я вже знаю тоті назви які понадаєте ростинам і зьвірятам тай ужив вже деяких з них.

— Дуже красно — відповів Адам заклопотаний. — Однак —

— Ну, чи може вам в чім недогода?

Адам почухав ся в потилицю. — Сей город — сказав він — майже так великий як американьский національний парк. Не знаю, чи мене стане платити за таку посесию.

Ангел засьміяв ся. — Чиншу не треба готівкою платити — відповів він торжественно. — За то, що дістанете город даром до ужитку, возьмете на себе єго догляд. Крім того маєте додержати лиш одного однїсенького услівя, але точно.

— А то якого? — спитав Адам зацікавлений.

— Можете все уживати і споживати, що лиш єсть в городі; лиш онті два дерева на серединї — він повів Адама до тих дерев і показав їх єму — пан города застеріг для себе зі всїма овочами, які они зродять. Тих не вільно вам тикати.

— Та й тілько всего?

— Тілько всего.

— Та ніби до чого придали би ся менї тоті овочі, таж я маю тілько всїлякого рода, що менї тисячна часть з того може придати ся — відозвав ся Адам урадований.

— Отже годите ся на то услівє?

— Але розуміє ся!

— Коли так то згода. Лиш запамятайте собі: то услівє мусить бути строго додержане. Скоро переступите той один параграф, то кон-

носить, що проєкт язикового закона не перейде перед феріями через раду міністрів. Дальша язикова акция буде піднята в осени. — Християньско-суспільне сторонництво відбуло засїдане при участи пп. міністрів Ґесмана і Ебенгоха та президента палати др. Вайскірхнера, присьвячене проґрамі парляментарної праці. Згоджено ся на счеркнене кількох бесїдників, записаних до буджетової дискусиї під услівєм, що инші сторонництва зроблять то само.

На оногдашнім засїданю російскої думи раджено над етатом міністерства просьвіти. Справоздавець проф. Капустін вказав на велике значінє добре з'орґанїзованого шкільництва для всїх верств населення Росиї і заявив ся за можливим помноженєм средств на міністерство просьвіти. Предсїдатель шкільної комісиї проф. Анреп заявив, що єсть рішучим противником революцийної орґанїзациї студентів, однако не можна цілої вини того приписувати виключно молодежи. Бесїдник єсть за автономією академічною, під розумно з'орґанїзованою контролею правительства. Серед грімких оплесків центра і правиці бесїдник закінчив бажанєм, аби молодїж була патриотичною. Пос. Замисловский із скрайної правиці описував рух революцийний в висших школах, до котрого прилучає ся не лише молодїж, але також і академічні власти; заявив ся за цілковитим вигубленєм політики з наукових заведень. Єсть то услівєм успішної діяльности университетів. На тім перервано наради.

Републиканьске сторонництво в Сполучених Державах, ухвалюючи кандидатуру Тафта на президента Сполучених Держав, приймило єго проґраму, котра між иншими має такі жаданя: Побільшене оружної сили Америки і военного поготівля, утвореня власної торговельної маринарки, ревізия митової тарифи в такий спосіб, аби краєвий промисл був забезпечений перед заморскою конкуренциєю і аби не обнизили ся зарібки американьского робітника. Крім того републиканьске сторонництво, по мисли проґрами Тафта заявило ся за розширенєм торговельних зносин з полудне-американьскими републиками, за признанєм горожаньства мешканцям Порторіка і висказало надію, що Куба з'уміє в найблизшім часї управильнити свої відносини та стане спосібною до самостійного політичного житя. Дуже рішучо заявило ся сторонництво против социялїзму і против стремленя до відобраня муринам виборчого права.

Новинки.

Львів, дня 22-го червня 1908.

— **Іменованя.** Президия краєвої Дирекциї скарбу іменувала провізоричного асистента технїчної контролї скарбової дра Ґустава Балицкого, сталим асистентом технїчної контролї скарбової в XI клясї ранґи. — Віцепрезидентом львівскої апеляциї, як вачувати, має бути іменований віцепрезидент краєв. суду карного п. Стан. Пржилуский.

— **Є. Е. ВПреосьв. Митрополит** гр. Анд. Шептицкий візитував в послїдних тиждних деякі парохії в деканатах янівскім, щирецкім і журавеньскім, а оногди переїхав в деканат стрийский, був в селї Добрянах, вчера мав посьвятити церков в Конюхові, а нинї мав загостити до Стрия. В днях 24 або 25 має ВПреосьв. Владика вернути до Львова хоч би лиш на короткий час.

— **З зелїзниці.** Дирекция зелїзниць державних оголошує, що з днем 1 липня с. р. настане зміна розкладу їзди поїздів мішаних ч. 3454 і 3455 лїнїї Тернопіль-Копичинцї, поїздів мішаних ч. 1353, 3655, 3656, 3660, 3753 і 3754 на шляху Біла чортківска-Чортків-Гусятин, поїзду мішаного ч. 3651 на шляху Чортків-Заліщики, а також розкладу їзди всїх поїздів мішаних на шляхах Вигнанка-Іване пусте і Тересин-Скала, а наконець і розкладу всїх поїздів мішаних льокальної зелїзницї Палагіче-Товмач.

— **З'їзд матуристів** львівскої рускої ґімназиї з 1888 р. відбуде ся дня 29 червня с. р. у Львові. З присланої нам програми з'їзду бачимо, що матуру зложило тодї 41 учеників. За 20 лїт померло 4, а всї инші є на становищах: 25 сьвященників, 5 лїкарів, 1 адвокат, 1 судовий радник, 1 секретар суду, 1 почт. офіциял, 1 концепіст скарбу, 1 бухгальтер щадницї і 1 директор нар. школи. — Із сего бачимо, як мало наша молодїж перед двайцяти роками шукала собі становища у сьвітских станах. Відносини під сим взглядом мало що змінили ся на лїпше.

— **До П. Т. Приятелів бідної рускої дітвори!** За почином щирих приятелів бідної дітвори а за щедрою помочию Є. Е. Митрополита Шептицкого повстала в Галичинї перша руска осела вакацийна для бідних руских дітий. Вже три роки висилало тов-о „Вакацийних Осель" по кількадесять бідних дївчат на час вакаций на село, аби і они по трудах цїлорічної умової працї серед тяжких обставин і крайної нужди, могли відживити ся і на сьвіжім воздусї хотяй через так короткий час набрати сили до дальшої боротьби житєвої. — Доходи тов—а на сю цїль є майже ніякі, зовсїм не вистарчаючі, бо жертви протягом року зовсїм не наплївають, а ті лепти, що Видїл тов-а вижебрає з кінцем року, є так малі, що то Тов-о не може сповнити сеї тяжкої задачі, яку руска суспільність на него наложила. Сотки дїтий і то крайних пуждарів зголошує ся що-річно на оселю, а тов-о з великим жалем мусить відмовити їм своєї помочи. Хто знає, яку вартість має здоровле для чоловіка і хто любить свої дїти, а є щирим патриотом не лише в слові але і в дїлї, той певно не відмовить помочи для тих бідних дїтий, котрі жиють через цїлий рік серед тажких обставин моральних і матеріяльних. Нехай і сим бідним нуждарям засияє на хвильку зірка дїточої свободи і щасливої долї. З огляду, що конець року зближає ся, прошу присилати жертви сейчас на адрес проф. Володимир Адриянович, Львів ул. Вірменьска 2. Від Видїлу тов. Вакацийних Осель. — О. Бачиньска, предсїдателька. С. Ґерусїньский, секретар.

— **Заходи львівскої „Просьвіти"** біля розвитку садівництва. Часте заохочуванє на зборах читалень та філій до рационального веденя садівництва, осягає свою цїль, бо з року на рік росте серед наших селян старанне плеканє дерев. Сей корисний обяв бачив Видїл Товариства „Просьвіта", бо селяни щораз частїйше звертають ся о пораду і о добірні щепи. Запотребованє добірних щеп стає ся що раз більше передовсїм там, де селяни або міщани самі ведуть торговлю садовини. На жаль продукция щеп доси в Галичинї є так мала, що за високу цїну треба спроваджувати їх з закладів садівничих заграничних, а ся обставина спиняє значно піднесенє і розвій садівництва серед селян. Щоби сю перешкоду усунути, Видїл „Просьвіти" постановив при філїях і читальнях „Просьвіти" закладати овочеві шкілки, які достарчували би селянам добірних і дешевих дерев овочевих (щеп) до закладаня і відновлюваня садів, а крім того служили до уряджуваня практичних садівничих курсів та демонстраций, розбуджуючи через те знанє і замилованє до плеканя садів. І в тім напрямі розпочав Видїл „Просьвіти" свою роботу. Першу шкілку деревець овочевих заложених в р. 1906 при філїї в Комарні на одноморґовім просторі, на уряджене якої Видїл уділив на разі підмоги в квоті 700 кор. В р. 1907 пороблено приготованя до заложеня другої шкілки при філїї в Заліщиках і на ту цїль закуплено вже в Добровлянах коло Заліщик ґрунт. Шкілка та буде мати передовсїм на цїли розповсюдненє серед селян управи винограду та плеканя винниць, які в многих місцевостях коло Заліщик мають усї условини як найкрасшого розвитку. Крім того львівска „Просьвіта" заходила ся від початку 1906 р. коло заложеня шкілки овочевої на більші розміри, так сказатиб, заведеня садівничого в Милованю (пов. Товмач), де можна буде випродуковувати що року около 40.000 добірних щеп і в той спосіб заспокоїти що раз більше запо-

---

тракт буде уважати ся за зірваний без випо віджена а ви будете мусїли в тій хвили виносити ся з города.

Адам усьміхнув ся так мов би хотїв сказати: Такий дурний преці не буду! — та й зараз обняв свою посесию.

Жив в своїм городї справдї як у Бога за дверми. Коли єму схотїло ся пити, то пив з чистеньких як кришталь жерел; коли єму схотїло ся їсти, нарвав собі сочистих, дуже милих в смаку овочів або иподї зарізав собі якого индика або дику свиню; живив ся також молоком коров і кіз, бавив ся зі зьвірятами всїлякого рода, збирав камінчики і скальки, словом через якийсь час здавало ся єму, що він найщасливійший між живими.

Але поволи зачинало ся єму робити якось ніяково. Кожде зьвіря мало свою самичку, з котрою жило разом, а він не мав нїкого, до кого міг би був заговорити своєю мовою. Для того коли архангел по якімсь часї прийшов на інспекцию і спитав, чи він вдоволений, то Адам зітхнув і показав на пару синогорличок, що якраз сиділи перед ним на дубовій гиляцї та голубили ся сердечно.

Згризливо відповів він: По правдї сказавши, прошу вашої ексцеленциї, то хоч і як тут красно, а менї зачинає ся вже робити нудно. Я часами відчуваю потребу розповідати комусь, як тут прекрасно, або й щось противного — на примір, коли мене давно тому вчепила ся була смотолока, то для мене була би то була справдешна відрада, як би я якійсь другій людинї міг пожалувати ся на свою біду. Зьвірята тут, що правда, такі чемненькі, що не треба їм і поліциї, але коли я до них говорю, то они так якось по дурному вибалушують очи на мене, що то би й поліциї не сподобало ся. Я хотїв би так як онтї голуби, або як соколи по тамтім боцї мати також якусь людину свого рода, з котрою міг би я поговорити; я то міркую по собі, що я не уродив ся до самоти і побою ся, що то противить ся людскій натурі.

— Я сподївав ся того, що ви то поруши-те — сказав на то ангель. — Ваша просьба буде сповнена. Напийте ся з отсеї фляшки!

Він подав Адамови скляний боклажок, повен по сам беріг, а чоловік випив аж до дна, бо то був небесний нектар з лише що надпочатої бочки. Скоро же напив ся, учув ся якийсь утомлений, положив ся під дерево і заснув.

Як довго він спав, того вже він не знав; він пробудив ся нагло від якогось дотику, котрий для него був якийсь незнаний але все-таки якось приятно зворушив цїле єго тїло.

Здивований отворив очи. А то стояла перед ним на колїнах якась людина, що виглядала так як і він а все-таки була якась инакша. Стать єї була трохи менша, тїло на ній було таке біленьке як найделїкатнїйший алябастер, всї єї форми були делїкатно заокруглені, очи засьвітили ся до него мов якесь поблискуюче сине море, а русяво-біляве волосе спадало на плечі і сягало майже до землї.

Адам повен здивованя і великого урадованя придивляв ся тій дивній появі.

— Хто ви, моя панночка? — спитав він наконець змішаний.

— Вибачайте, що я от так нї з сего, нї з того тут влізла. Єго Ексцеленция пан управитель наймив мене для вас за товаришку і то без платнї, але з рівним правом. Я називаю ся Ева.

— Отже то ви мене так приятно розбудили?

— Я то собі позволила, бо менї вже за довго було ждати. Сиджу вже дві години коло вас, менї схотїло ся їсти а відтак то якось не яло ся та й противить ся вимогам доброго тону казати якійсь дамі так довго ждати. А до того ви ще й страшенно хропіли.

— Я хропів? — відозвав ся Адам. — Я того зовсїм не знав. Він схопив ся і взяв хорошу людину за руку. — Від нинї я найщасливійший зі всїх сотворінь на земли — сказав він вельми урадований.

(Дальше буде).

требоване селян. При тім заведеню буде відбувати ся літом також практична наука садівництва і огородництва через уладжуване постійних курсів. Щоби подати найважнійші відомости з науки садівництва для ширшого ужитку дрібних господарів, видав виділ „Просьвіти“ переклад праці Куровского і Табо: „Плекане овочевих дерев і корчів“. Книжочка ся написана популярно і богато ілюстрована, вийшла з друку з початком сего року.

— **Про вибух кипячки** в Тустановичах доносять: З виверченого недавно тому закопу, котрий сягає звиш тисяч метрів в глубину, бухає кипячка або ропа нафтова вже від 12 с. м. з такою силою, що дає на добу звиш три міліони літрів і заливає всі сусідні ґрунти а ропа стікає до ріки. Сотки робітників копають ями, в котрі би кипячка могла спливати і роблять гати, щоби она не розливала ся. Хто хоче і може ловить ропу у всіляку посудину але дальше на полях поза людскими оселями палять її, щоби не робила шкоди. Вісім парових помп помпує ропу до резервоарів, але не в силі її всеї випомповати, та й нема її де помістити. Величаво і вельми оригінально виглядає вертільна вежа, котра серед шумячої і запіненої кипячки виглядає мов ліхтарня морска.

З Дрогобича доносять під датою 18 с. м.: Нашому місту представляло ся нині незвичайне видовище горіючої ріки: Досьвита показали ся величезні хмари диму, котрі небавком зависли над цілим містом і дали привід до всіляких чуток. Огонь, що робив той страшенний дим, займив ся мабуть з того, що хтось кинув запалений сірничок на велику масу кипячки, яка плила Тисьменицею. Доки огонь сунув ся попри пусті поля і здалека від людских осель, не приписувано єму великої ваги, хоч і наробив досить значної шкоди; але коли кипячка зачала щораз більшою масою напливати до ріки і підсувала ся поволи під місто, то мусїла сторожа пожарна при помочи кількох сот робітників гасити кипячку і в той спосіб здержувати її від вже горіючої. Як би огонь був лиш трохи дальше посунув ся, то був би займив ся міст на ріці тай пішли би були з димом міска різниця і тартак фірми Кумеркер & Кізлер та всі сусідні доми. До Відня має виїхати депутация, щоби там випросити для положених над Тисьменицею сіл відповідної забезпеки від огню.

В справі вибуху кипячки в Тустановичах подає львівске бюро кореспонденційне слідуючий урядовий комунікат: Внаслідок представлень делеґатів підприємств нафтових в Бориславі, що нафта із сьвіжо виверченого закопу виливає ся до потока і многим громадам положеним над тим потоком грозить небезпечність огню, зарядив п. Намістник др. Бобржиньский зареквіроване з команди корпуса в Перемишли компанії піонірів, котра прибувши безпроволочно на місце відтяла з великим напруженєм сил відплив бухаючої із закопу нафти до потока.

П. Намістник прибув в пятницю вечером о 6 год. разом з радником намістництва Ценьским на місце. На двірци зелізничім зібрали ся на повитане п. Намістника: староста дрогобицкий п. Ноель, віцепрезес ради повітової ґр. Замойский і численна громада продуцентів. З двірця пішов п. Намістник сейчас до копалень в Тустановичах, щоби оглянути роботи земні, маючі на цїли відтяти відплив кипячки до потока. Відтак оглядав п. Намістник положений недалеко ліс державний, де можна було умістити великий резервоар кипячки, яка тепер не може помістити ся в резервоарах, які знаходять ся місци, а загрожуючої прірванем гатий і випливом до річки Тисьмениці. Зі взгляду на наглість небезпечности зарядив п. Намістник викопати сейчас тимчасовий резервоар публичним коштом. В суботу рано в старостві в Дрогобичи видав всї потрібні в тій цїли зарядженя. Ґр. Замойский, котрий на просторі державних лісів, де мав станути резервоар, мав право шукати за нафтою, відступив правительству часть свого права і улекшив тим копане резервоару.

Нині доносять з Борислава: Вчера о 2. год. по полудни приїхали тут Є. Ексц. Міністер зелізниць Дершатта і Є. Ексц. п. Намістник ґр. Бобжиньский в супроводі висших урядників міністерских. Рівночасно приїхали посли до парляменту Левенштайн, Ствертня і Зараньский та посли соймові ґр. Замойский, Длуґош і Леваковский. Приїхавші оглянули насамперед докладно урядженя стацийні та прилади до помпованя нафти до ваґонів. Відтак п. Міністер і п. Намістник об'їздкали через кілька годин бориславскі і тустановицкі ревіри нафтові в супроводі около сто представителїв промислу нафтового а обводив їх дир. Жуковский і пос. Замойский. При сїй нагоді оглянено резервоари приватні і збудований галицким виділом краєвим, при чім заінтересували п. Міністра зелізниць зарядженя безпечности. Дальше ходили гості на терен карпатского товариства нафтового. Оглядано найбільше інтересуючий закіп „Ойль Сіті“, належачий до берлиньскої фірми Бравн і Берґман, котрого вибух о небувалій доси в Европі силі, викликав незвичайне положене в промислї нафтовім. Тут оглядано пороблені при помочи піонірів гати, провізоричний резервоар і инші. Дальше показано прибувшим достойникам закіп „Анна“ фірми „Кн. Турн-Таксіс і Спілка“ та варстати і помпи опалювані нафтою. — П. Міністер Дершатта має намір закупити 30.000 цистерн кипячки на топливо під кітлами на льокомотивах. Ропа нафтова єсть значно дешевшим опалом для льокомотив як вугле, лиш потребує відповідної перерібки палениска на льокомотивах.

Телеґрами.

Борислав 22 червня. Є. Екс. п. Міністер і Є. Ексц. п. Намістник взяли вчера участь в пирі устроєнім в Трускавци комітетом продуцентів нафтових. Нині перед полуднем відбув п. Міністер Дершатта нараду з продуцентами нафтовими в старостві в Дрогобичи.

Відень 22 червня. На нинішнім засїданю палати послів внесли інтерпеляції між иншими пос. Бяли в справі утвореня суду повітового в Струсові і пос. Брайтер в справі уведеня хорого на умі офіцира резервового Гайманна. Міністер рільництва відповідав на інтерпеляції, між иншими на інтерпеляцию пос. Цеглиньского в справі шкід в громаді Шехині.

Варшава 22 червня. Суд воєнний засудив на кару смерти за звістний замах на Скалдона, в котрім головну участь брала звістна Ванда Добродзїцка, дві її спільнички: Софію Овчарківну, служницю Добродзїцкої і якусь Островску на смерть через повішенє.

Петербург 22 червня. Директор консерваторії, звістний композитор Корсаков-Римский помер нагло.

Петербург 22 червня. Рада державна ухвалила буджет міністерства маринарки до висоти 83 міліонів або о 11 міліонів висше як дума.

Льондон 22 червня. Кедив Єгипту приїхав тут вчера вечером.

Ню-Йорк 22 червня. Воєнний корабель „Нюгемшір“ з 400 вояками маринарки і 6 польними пушками відплив до Панами, щоби підчас виборів удержати порядок. Вже 800 моряків вирушило до Панами.

Вашинґтон 22 червня. Президент Рузвельт зголосив приступлене Сполучених Держав до париской конвенції з 1904 р. в справі спинюваня торговлї дівчатами.

Книжки

на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педагогічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наук. Тов—а ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

І. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середноевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від **6** год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Белзця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудне, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).